

Javnaðarflokkurin „hin vandamiklasti“

Tjóðveldið, hin stóri kløgvarin og hervið svikjarin av verkamanna fjøldini á sjógvi og landi.
„Javnaðarflokkurin okkara vandamiklasti figgindi,“ sigur tjóðveldis urgan.

Hvor skuldi væntað og trúð tí, at tjóðveldisflokkurin fór at undrast á og finnast at, at javnaðarmenn gróvu fram tær skaðiligu sjóurnar á tjóðveldisins politikki.

Hvor einasti, ið hoyrir tjóðveldis menn tala, og sum lesur teirra málagn, hoyrir og sær, at teir leggja eftir javnaðarmönnum sum teirra figginda nr. 1, ið tað fyrri ein og hvønn pris ræður um hjá teimum at basa.

Tað er ikki longur enn nakrir dagar síðani, at ein av pennum tjóðveldisins í sterkum orðum heitir á 14. Sept. at herða á álopini á og stríðið imóti javnaðarmönnum, tí, segði skrivarin, tað vóru javnaðarmenn, sum hin stóri vandin var fyri tjóðveldispolitikkinn.

Hetta vóru rein orð fyri pengarnar.

Um tey ikki vóru søgd, so prógv ar livið og tjóðveldisins støður í politikki, at tjóðveldið er so hart í andstöðuni móti javnaðarmönnum, at teir ikki smæðast við at gera eitthvørt, hvussu so ilt tað er, imóti fólkinum og landinum, bara teir við tí kunnu vera við at volda javnaðarflokkinum mein, — helst deyðamein.

Vit kunnu taka nøkur dømi:

Landshandils málið.

Hetta var eitt javnaðarmanna mál, sum javnaðarmenn høvdu nýtt umstøðurnar undir krignum at troðka ígjøgnum.

Tað finnast fáir fiskimenn og arbeiðsmenn ella smákeypmenn, sum í dag ikki ásanna, at landshandilin vildi, um hann ikki varð avtikin

av teimum borgarligu flokkunum, idag verið ein hin sterkasti stuðulin fyri at hildið prisarnar so langt niðri sum yvirhøvur møguligt, og sum vildi gjørt tað møguligt hjá fiskimönnum, teimum smáu úgerðarmönnum at fingið útgerðarvørurnar til nógv lægri prisir enn galda her á landi í dag.

Hvørjir vóru nú teir menn og flokkar á tingi, sum gjørdi hesa skaðagerð, landaskaðagerð, at avtaka landshandilin?

Tað vóru:
allir sambandsmenn,
allir fólkafloksmenn,
allir gamla sjálvstýrismenn og
allir tjóðveldismenn.

Teir tóku landshandilin av fyri at leggja alla innflyting og heilsølu undir nakrar fáar privatarnar monopollmenn.

Tá, ið landshandilin skuldi setast seinast, í 1960, gingu tjóðveldismenn heldur saman við tí dökkastu borgarligu flokkum sum fólkaflokkurin og gl. sjálvstýrinum. Ja, sjálvstýrið samdi Kjarstan Mohr, stjóra, ið er inkarnasjonin av øllum sum eitur andstöða móti javnaðarflokkinum — teir gingu heldur saman við hinum borgarligu orinda flokkunum fyri teir stóru, hákapitalistiska andan, enn ganga saman við javnaðarmönnum um socialistisk merktan arbeiðara- og fiskimannapolitikk.

Soleiðis er tað á tingi, men tað er ikki betri uttan fyri tingið, t. d. í kommunalum politikki.

Her kann Tvøroyri nevast sum dømi.

Har er javnaðarflokkurin nógv

tann størsti flokkurin og hevur leingi sitið við reinum meirluta. Men so hendi tað, at nakrir kluvu flokkinn, tóku seg frá um ein mann, sum teir trúðu var javnaðarmaður.

Hesin maður, tollarin Einar Larsen, varð valdur. Javnaðarflokkurin fekk ein undir reinan meirluta valdan. Teir og tann sokallaði socialistur av einum tollara skuldu so átt meirlutan. Men hesin góði Einar Larsen visti seg at vera alt annað enn socialistur, men trælskari borgarligur og stórmannaverjari, enn teir stóru sjálvir.

Nú bjóðaði javnaðarflokkurin tjóðveldismanninum Hemming Jensen, fyrrv. lótingsmanni, samarbeiði.

Men hesin góði tjóðveldismaður eins og »den svigefulde« tollari havnaðu øllum samarbeiðstilboði.

Tjóðveldismaðurin her valdi at verða blindur tenari og orinda sveinur hjá stóru harra sinum, enn at færa ein hollan arbeiðara-, fiskimanna- og framburðspolitik.

Hann fall saman við teimum borgarligu á royndarstundini, tá ið talan var um at stýða útróðramennin í teirra stríði fyrri at fáa gólið tann ásetta útróðrpris. Hann valdi at tæna stórmanninum og var við hinum borgarligu at fella eitt uppskot frá javnaðarmönnum um at vera útróðramönnum til hjálpar.

Vit kundu hildið á við óteljandi dønum um tann antisocialistiska og antiarbeiðaraliga og antifiskimannaliga politikk, sum tjóðveldið hevur fram og framvegis fremur.

Men plástrotið loyvir tað ikki. Hetta er harmiligt. Men verri og harmuligari og skaðiligari er tað, at tjóðveldisleiðararnir eru so »kyniskir«, at teir settu alt inná at klúgva tann føroyska arbeiðara politikkinn við summa staðni, har ið menn eru vinstrahugaðir og góðir sosialistar, at spæla sosialdemokratir ella kommunistar soleiðis sum tað nú best ber til at kasta veljarunum »bosa« í eyguni og villeiða teir frá teirra egna politikki, sosialismuni.

Her liggur tjóðveldisins størsta brotsverk. Tí eingin ger arbeiðararørslu verri, enn tann, sum klívur hana við falskari, rangari og villeiðandi talu og handlingum. Við hesum sínum svikaatburði hava tjóðveldismenn tarnað arbeiðara- og fiskimanna fylkingini og øllum, sum av idealistiskum grundum eru sosialistar, at fremja og vinna teirri socialistisku stevnu fullan sigur.

Henda gerð er so stór skaðagerð, at hon veruliga ikki kann metast hvorki í peningi ella á moralskari vágskál.

Einki skaðar sum springing klúgving av arbeiðararørsluni í fleiri stríðandi bólkum.

»Prolitarar í øllum londum, fylkið tykkum!«

Tað var og er loysunnarorðið hjá einarí hollari arbeiðararørslu.

Tað er bjargingin hjá fiskimönnum.

Hann, sum syndar imóti hesum herrópi, sum Erlendur og tjóðveldismenn hava gjørt, gongur stórmanninum til handa og svikur slitmannafjöldina.

Ti er tjóðveldispolitikkurin hin verst vandi og skaði fyrri arbeiðara og fiskimannafjöldina í Føroyum.

D—s.

KREIDLER Florett

Vit hava tætt KREIDLER Florett

Knallertin við tí fantastiska motorinum. Tað besta og mest modernaða 2-hjólada akfarið, tygum nakrantíð hava sæð. Motorsúkklukvalitet til knallertpris.

Eftirspurningurin eftir KRIDLER knallertum og motorsúkklum er stórir, bileggið tí í góðari tíð.

Aut. KREIDLER-Florett umboð fyri Føroyar

Fa. John W. Thomsen

tlf. 5256 — Klakksvik

Lýsið í SOSIALINUM!

Skipafelagið Føroyar

greiðir allan fluttning

á sjógvi

á landi

í luftini

Bíleggið ferðaseðlar

Pf. Skipafelagið Føroyar

Tlf. 1225

FOROYA BJØR

Til viðskiftafólk okkara
í Tórshavn

Vit skulu hervið siga frá, at 1. november 1965 verður depot okkara í Tórshavn yvirtikið av

MARTIN PETERSEN, við Íslandsveg,

tlf. 3434

sum framvegis vil geva tygum so góða service, sum vit eru forir fyrri at geva.

Vinarlig heilsan
EINAR WAAG

MISEYDNAÐUR TJÓÐVELDISPOLITIKUR

Ikki kann annað sigast, enn at tjóðveldisflokkurin hevur fært ein miseydnadán politikk.

Tað sum hesin flokkur hevur gartað dúgliga við er loysing uttan nakra meining. Tað er so ógvuliga fá, sum hava trúð uppá sjálvstýrisprátið, tí hugsandi sjálvstýrisfólk hava ikki nakað álít á oddafiskum tjóðveldisins; tí, sum sagt verður, at tað er meira enn at skrúla um at vera Føroyingur, størstok tjóð, tað skal vera sagt av monnum, sum veruliga hava vist nakað av sær í samfelagnum, og tað er so sum so við teimum, sum harðast rópa um loysing. Og tað er ein sjálvfylgja, at skila fólk hugsar seg væl um, áðrenn tað tekur eina so álvarsliga avgerð. — Tað er veruliga meira enn at siga tað.

Heldur frágari hava fólk trúð uppá tað, sum talað hevur verið um at bota um ymisk samfelagslig mál, vinnuliga, sosialt og kulturelt, men eisini fyri hesum skrúli hava fólk nú latið oyrnari aftur, tí sum sagt verður, nú hevur hann havt atstøður til at innfria nógv av sínum gyltu lyftum — men røktur aftaná trý ára valskeið. Tað er so, at einki er at loyna yvir, at tjóð

veldisflokkurin hevur víst seg higartil sum hin vesaligasti flokkurin, at honum liggur vátt undir fót til komandi val, og tað er tað, sum partnarar teirra í landsstýrinum eru úti eftir, og hetta er bara ein maður so mikil framskygdu at siggja og meta um.

Sigurð Joensen og Hanus við Hogadalsá vóru serliga teir, sum hildu seg vinna almikið sjálvstýri við at binda seg fastan í fólkaflokkinn, sum framman undan var kendur sum svikjari í sjálvstýrismálum. Nú einki er vunnið á sjálvstýrismeð, er umberingin, at teir eru bert ein lítill partur av landsstýrinum, hóast hetta eingin umbering er, tí hetta vistu teir akkurat líka so væl tá sum nú.

Møguliga skuldi henda samgonga gerast fyrri at forða tí framburði, ið byrjaður var. Minni hugsaðu hesir menn og hesin flokkur um at loysa átróðkandi samfelagsspurningar, heldur droyma fjarskotnan sjálvstýrisdreym.

Málreystir hava tjóðveldismenn farið fram, nú hava teir so havt møguleika at roynt seg, men fátækligt kenst úrslitið.